

கடமை

இது இலக்கியப் படகு என்ற நூலில் திருலோகசீதாராம் என்பவரால் எழுதப்பட்ட கட்டுரையாகும். மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் உள்ள கடமைகள் பற்றியும் நாம் நடந்துகொள்ள வேண்டிய முறை பற்றியும் இக்கட்டுரையில் ஆசிரியரால் விளக்கமாகக் கூறப்படுகின்றது.

நாம் பெற்ற இன்பத்திற்கு அல்லது நன்மைக்காக நாம் செலுத்தியாக வேண்டிய விலை ஒன்று இருந்தால் அதுதான் கடமை. பெரும்பாலும் பிறர் விடயத்தில் இப்படி நாம் பட்டிருக்கும் கடனைத்தான் அது குறிக்கிறது.

பிறவிக்குக் காரணமாக இருந்த தாய் தந்தையார்க்குச் செய்யவேண்டிய கடமையை முதலாவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். பின்னர் எழுத்தறிவித்தவனுக்கும் கடவுளுக்கும் முறையே கடன் பட்டிருக்கிறோம். கடவுளைப் பற்றிய தகவலைக் கடைசியாகத் தெரிந்துகொள்வதனால், முதல் கடவுளுக்குக் கடைசி வரிசையில் இடம் கொடுத்தார்கள் போலும்.

உடல், உள்ளம், உயிர் இந்த மூன்றும் தான் முழு உரிமையாக நாம் பெற்றுக்கொண்ட செல்வங்கள். முதலில் நமக்கு உடைமையாகி விட்ட இந்த மூன்றுக்கும் நாம் பட்டிருக்கும் கடன்தான் பெரிது.

உடலை நோவு அண்டாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு; உள்ளம் வேதனைப்படாமல் அதைச் சந்தோஷமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய கடமை; உயிரை நீண்ட காலம் தங்கியிருக்கும்படி செய்து கொள்ள வேண்டிய தர்மம்; இவை மிகவும் முக்கியமானவை.

ஆனால் இதைச் சுயநலம் என்று சுலபமாகச் சொல்லிவிடுவார்கள். நம்மைத் தவிர்த்துப் பிறர் விடயமாக நாம் பட்டிருக்கும் கடன்தான் கடமையென்பது இவர்கள் கணக்கு. போகட்டும், வார்த்தையில் விவகாரம் பண்ணவேண்டிய அவசியமில்லை. கடமையென்பதே சுயநலத்தில் இருந்து விளைந்ததுதானே. நம் நலத்திற்காக அடைந்த ஒன்றை அளித்தவர்க்கு உரிய விலையை திரும்பிச் செலுத்துவது தானே கடமை. எனவே கடமையுணர்ச்சியும் சுயநலத்தில் விளைந்ததுதான்.

வாங்கின கடனை ஒழுங்காகத் திருப்பிக்கொடுத்தால்தான் மறுபடியும் வரவு செலவு செய்வதற்கு நாம் தகுதியுள்ளவர்களென்று பிறரை நம்பச் செய்ய முடியும். இப்படிக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக நாணயத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டு போய் இறுதியில் பெரிய நாமமாகப் போட்டு விடுகின்ற சூரர்களும் உலகத்தில் இருக்கிறார்கள். இறுதியில் பெரிய லாபமடிப்பதற்காகத்தான் ஆரம்பத்தில் சிறிய கடமைகளை இவர்கள் ஒழுங்காக நிறைவேற்றுவதாகவும் இருக்கும். இதுவேறு விவகாரம்.

தனக்குத்தானே செய்து கொள்ளுகின்ற கடமைகளால் மனிதன் சுகம் பெறுகிறான். பிறர்பால் ஒழுங்காகக் கடமைகளைச் செய்கிறவன் புகழும் மதிப்பும் பெறுவதுகூட, தன் சுகம் பெறும் பொருட்டாகத்தான். எனவே கடமையின் அடிப்படையிலும் சுயநலம் தான் அடங்கியிருக்கிறது. அதுபோல் சுயநலம் என்பதும் ஒரு கடமைதான் என்று கொள்வதில் தவறு ஒன்றுமில்லை.

சுயநலம் என்பது அப்படி ஒன்றும் கீழ்த்தரமான தத்துவமல்ல. ஒவ்வொருவனும் அவனவனுடைய நலத்தை ஒழுங்காகப் பார்த்துக்கொண்டால் ஊர்முழுவதும் நலமாகத் தானே அமையும். இதில் ஒரே ஒருசிறிய வரம்பு இருக்கிறது. அதாவது எந்த நலனையும் நாம் பெற விரும்பும் போது அல்லது காத்துக்கொள்ளும்போது, அதனால் பிறர் யாருடைய நலனுக்கும் குந்தகம் ஏற்படாமல் இருக்கிறதா என்பதைக் கொஞ்சம் கவனித்துக்கொண்டு விட்டால் போதும். இந்த நிபந்தனைக்கு உட்பட்டு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் ஒருவர் சுயநலவாதியாக இருக்கலாம். பிறர் நலம் பேணுகிறவர் என்று புகழ் பெற்ற யாரும் இப்படி கைதேர்ந்த சுயநலவாதிகளாகத்தான் இருந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த உலகத்தில் நாம் சுகப்படுவதை எதிர்க்கவோ தடுக்கவோ வேண்டிய அவசியம் யாருக்கும் கிடையாது. நம்மால் தனக்கு அல்லது தனது சுயநலனுக்கு ஆபத்து உண்டாகி விடுமோ என்கிற சந்தேகம் அல்லது அச்சம் யாருக்காவது ஏற்பட நாம் இடம் கொடுத்துவிட்டால் அப்பொழுதுதான் நமது நலனுக்கு எதிரான பகைவராக அவர் உருவெடுக்கிறார். எனவே முதலில் மனிதன் செய்யவேண்டிய கடமையென்ன வென்றால், நாம் சுகப்படுவதைச் சகித்துக்கொண்டுள்ள, நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள யாரும் நன்மையடைவதைப் பற்றி நமக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் கிடையாது என்பதை நமது சொல்லால், செயலால் தெளிவாகத் தெரிவித்துவிடவேண்டும். இயன்றவரையில் அவர்களுக்கு உணர்த்தி விடுவது நல்ல காரியம். பிறகு நமக்கு எதிரான சக்தி எதுவுமே இந்த உலகில் இருக்காது. உலகம் முழுவதுமே நமது நலனுக்குத் துணை புரியும். எனவே மனிதனுக்கு உள்ள ஒரே தலையாய கடமை பிறர் நலம் பேணுதல்.

ஊரார் பிள்ளையை ஊட்டி வளர்த்தால் தன் பிள்ளை தானே வளரும் என்ற பழமொழிக்குப் பொருள் விளங்குகிறதல்லவா? பிறர்நலம் பேணுதல் சுயநலம் காப்பதற்கே.

‘கடமை யாவன
தன்னைக் கட்டுதல்
பிறர்துயர் தீர்த்தல்
பிறர்நலம் வேண்டுதல்
உலகெலாம் காக்கும்
ஒருவனைப் போற்றல்
இந்நான் கே! இப்
பூமியில் எவர்க்கும்
கடமை எனப்படும்
பயன் இதில் நான்காம்
அறம் பொருள் இன்பம்
வீடெனும் முறையே’

எனவே சுயநலம் விரும்புவோன் பிறர்நலம் பேணுதல் கடமை.
இதனால் புகழ்வரும், சுகமும் வரும். சுயநலமும் பெருகும்.

அரும்பதங்கள்

தகவல்	- செய்தி
தர்மம்	- அறம்
சூரர்கள்	- வீரர்கள்
குந்தகம்	- தடை
நிபந்தனை	- உறுதி, ஏற்பாடு

கிரகித்தல் பயிற்சி

1. நாம் யார்யாருக்கு கடமைப்பட்டுள்ளோம்?
2. முழு உரிமையாக நாம் பெற்றுக்கொண்ட செல்வங்கள் எவை?
3. கடமை என்பது யாது?
4. மனிதனுக்குள்ள தலையாய கடமை என்ன?
5. நான்கு வகையான பயன்களும் எவை?
6. இப்பாடம் எமக்குக் கூறும் படிப்பினை யாது?

மொழித்திறன் விருத்திச் செயற்பாடு

1. குழுக்களாகப் பிரித்து உங்களது கடமைகளைப்பட்டியற் படுத்துக.
2. இக்கட்டுரை போன்று வேறு பல கட்டுரைகளை எழுதுக.
3. கடமை என்ற விடயத்துடன் தொடர்புடைய பழமொழிகள், திருக்குறள்கள் என்பவற்றைத் தேடித் தொகுக்க.
4. இக்கட்டுரையை மனனம் செய்து வகுப்பில் காட்சிப்படுத்துக.

‘ல’கர ‘ள’கர ‘ழ’கர வேறுபாடுகள்

பின்வரும் வசனங்களை வாசியுங்கள்:

- ★ குரங்கின் வால் மிக நீளமானது.
- ★ போர்வீரன் வாள் வைத்திருந்தான்.
- ★ நாம் நல்ல முறையில் வாழ்தல் வேண்டும்.

இவ்வசனங்களில் வரும் வால், வாள், வாழ் ஆகிய சொற்கள் ஒலி வேறுபாடுடையன. அத்தோடு பொருள் வேறுபாட்டையும் தருவன.

ல,ள, ழ ஆகிய ஒலிகள் பொருள் வேறுபாட்டைத் தருவன. இவற்றைப் பற்றிய சரியான விளக்கத்தை நாம் பெற்றுக்கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும்.

ஆல் - ஒரு வகை மரம்
ஆள் - ஆட்சி செய்
ஆழ் - மூழ்கு

வலி - நோவு
வளி - காற்று
வழி - பாதை

கலி - துன்பம்
களி - மகிழ்ச்சி
கழி - நீக்கு

தலை - சிரம் / உடலின் ஒரு உறுப்பு
தளை - பிணைப்பு
தழை - இலைகுழை

குலவி - உறவாடி
குளவி - ஒரு வகை வண்டு
குழவி - குழந்தை

‘ண’கர ‘ன’கர ‘ந’கர வேறுபாடுகள்

அணைத்து - தழுவி
அனைத்து - எல்லாம்

பனி - பெய்யும் பனி
பணி- தொழில்

எண் - எண்ணிக்கை
என் - என்னுடைய

எந்நாள் - எந்த நாள்
எண்ணாள்- எண்ண மாட்டாள்

மணம் - வாசனை
மனம் - உள்ளம்

தண்மை - சாந்தம்
தன்மை - குணம்

‘ர’கர ‘ற’கர வேறுபாடுகள்

அரை - அரைப் பங்கு
அறை - வீட்டு அறை

கிரி - மலை
கிறி - பொய்

வருத்தல் - துன்புறுத்தல்
வறுத்தல் - வறுப்பது

பரவை - கடல்
பறவை - பட்சி

பொரி - நெற்பொரி
பொறி - இயந்திரம்

அறம் - ஒழுக்கம்
அரம் - ஒரு கருவி

பயிற்சி

அகராதியின் துணையுடன் பின்வரும் சொற்களுக்கான பொருளைத் தேடியறிக:

1. கணி	2. தோண்டி
3. தோன்றி	4. வண்மை
5. வன்மை	6. கூலம்
7. கூளம்	8. கூழம்
9. வாலை	10. வாளை
11. வாழை	12. கோலம்
13. கோளம்	14. குழி
15. குளி	16. நாழி
17. நாளி	18. சூரை
19. சூறை	20. தெறு

சொல்வதெழுதல்

ஒருவர் கூறும் விடயத்தைக் கேட்டு கிரகித்து எழுதப்படுவதே சொல்வதெழுதல் எனப்படுகிறது.

சொல்வதெழுதலின் போது கவனிக்க வேண்டியவை

- ★ கேட்பவற்றை மனதிற் பதித்துக்கொள்ள வேண்டும்.
- ★ செவிப்புலன், விழிப்புலன், கையசைவு என்பவற்றை இசைவு படுத்தி விரைவாக எழுதுதல் வேண்டும்.

★ நிறுத்தற் குறிகளைச் சரியாக இடுதல்.

★ ல, ள, ழ, ர, ற, ன, ண, ந என்பவற்றின் உச்சரிப்பு வேறுபாடுகளை கேட்டு கிரகித்து சரியாக எழுதல்.

ஆசிரியரால் கூறப்படும் சொற்கள், வாக்கியங்கள், பந்தி, பாடல் என்பவற்றைக் கேட்டுக் கிரகித்து எழுத்துப் பிழையின்றி எழுதப் பழகுங்கள்.

வாக்கியம் அமைத்தல்

வாக்கியம் அமைத்தல் என்பது வாக்கிய உறுப்புகளை முறையாக இணைத்து பொருள் தரும் வகையில் வாக்கியங்களை அமைத்தல் ஆகும்.

1. மாணவர்கள் பாடசாலைக்குச் சென்று பாடத்தைப் படித்தனர்.

இவ்வாக்கியத்தில்

எழுவாய் - மாணவர்கள்

பயனிலை - படித்தனர்

செயப்படுபொருள் - பாடத்தை

2. ஒரு வாக்கியத்தின் உறுப்புகளாவன

எழுவாய் - கருத்து எழும் இடம்

பயனிலை - கருத்து முற்றுபெறும் இடம்

செயப்படுபொருள் - வேற்றுமை உருபு ஏற்கும் பெயர்ச்சொல்

3. வாக்கியம் ஒன்றை எழுதும்பொழுது திணை, பால், எண், இடம், காலம் என்பவை கவனிக்கப்படல் வேண்டும்.

அடைமொழிகள்

வாக்கிய உறுப்புக்களை விளக்கியும் விரித்தும் எழுதுவதற்குப் பயன்படுவதே அடைமொழிகள் ஆகும்.

உதாரணம் - சுகந்தன் கீரையைப் பிடுங்கினான்.

இவ்வாக்கியத்தை அடைமொழியுடன் சேர்த்து எழுதும்பொழுது **கள்ளச் சுகந்தன் வெள்ளைக் கீரையை வேரோடு பிடுங்கினான்.**

பயிற்சி

அ). பின்வரும் வாக்கியங்களின் எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் என்பவற்றை இனங்காண்க:

1. பெண்கள் தேயிலைக் கொழுந்து பறித்தனர்.
2. ஆசிரியர் மாணவருக்கு அறிவுரை வழங்கினார்.
3. ஆற்றங்கரை மரம் நன்றாக வளர்ந்திருந்தது.
4. இளவரசன் நல்ல முறையில் ஆட்சி செய்தான்.
5. மாணவர்களின் பெற்றோர் விழாவுக்கு வந்திருந்தனர்.

ஆ). பின்வரும் வாக்கியங்களை அடைமொழி சேர்த்து எழுதுக:

1. கிளி பழங்களை உண்டது.
2. பெற்றோர் விழாவை இரசித்தனர்.
3. குழந்தையின் மொழி இனிமையானது.
4. கட்டிடங்கள் மத்தியில் காணப்பட்டன.
5. அரசன் செங்கோலாட்சி செய்தான்.